Republika Hrvatska
Općinski radni sud u Zagrebu
Ulica grada Vukovara 84
10000 Zagreb

Pr-1125/2025-26

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski radni sud u Zagrebu, po sutkinji toga suda Jelici Pandurić kao sucu pojedincu, u pravnoj stvari tužitelja Darka Halara, OIB: 51578043217, iz Barilovića, Barilović 82 B, zastupanog po punomoćnici Maji Buhin, odvjetnici iz Zagreba, Ulica kneza Borne 14, protiv tuženika ADRIATIC OSIGURANJE dioničko društvo, OIB: 94472454976, Zagreb, Listopadska ulica 2, zastupanog po odvjetnicima iz OD Grgić & partneri d.o.o., Zagreb. Ulica grada Vukovara 282, radi naknade štete, nakon održane i zaključene glavne i javne rasprave dana 19. listopada 2026. godine, u prisutnosti pun. tužitelja i pun. tuženika, temeljem čl. 335. st. 4. ZPP-a, dana 29. listopada 2026. godine,

p r e s u d i o j e

I. Nalaže se tuženiku ADRIATIC OSIGURANJE dioničko društvo, Zagreb, Listopadska ulica 2 isplatiti tužitelju Darku Halaru iz Barilovića, Barilović 82 B, na ime naknade štete iz štetnog događaja od 04.10.2021., iznos od neto 7.450,00 € (slovima:sedamtisućačetristopedeseteura) sa zateznim kamatama tekućim od dana podnošenja odštetnog zahtjeva tj. od 21.01.2025. do isplate, po stopi koje se određuje za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, u roku od 15 dana.

II. Nalaže se tuženiku naknaditi tužitelju trošak parničnog postupka u iznosu od 2.237,50 €, sa zateznim kamatama tekućim od 29. listopada 2026., do isplate, po stopi koja se određuje uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, u roku od 15 dana.

Obrazloženje

1.Tužitelj u tužbi od 16.06.2025. navodi da je dana 04.10.2021. pretrpio ozljedu na radu. U trenutku ozljeđivanja tužitelj je bio zaposlenik poslodavca DOK-ING razminiranje d.o.o. Navedenog datuma tužitelj se ozlijedio tijekom radnog vremena i prilikom obavljanja svojih redovitih radnih zadataka odnosno obavljanja poslova

razminiranja na terenu na Maloj Kapeli. Tužitelju je ozljeda priznata kao ozljeda na radu od strane Hrvatskog zavoda za zdravstveno osiguranje. U trenutku štetnog događaja tužitelj je kao zaposlenik poslodavca bio osiguran policom osiguranja od odgovornosti prema djelatnicima broj OV0682922274, stoga tužitelj naknadu štete potražuje od tuženika.
Tužitelj je odmah nakon štetnog događaja potražio liječničku pomoć u Općoj bolnici i bolnici branitelja Domovinskog rata Ogulin. Tužitelj se radi naknade štete za zadobivene ozljede u cilju mirnog rješenja spora dana 14.02.2025. obratio poslodavcu odštetnim zahtjevom, koji je proslijedio tužiteljev odštetni zahtjev 21.02.2025. tuženiku, međutim, tuženik se na odštetni zahtjev nije očitovao ponudom, slijedom čega je tužitelj radi zaštite svojih prava prisiljen ustati tužbom. Tužitelj potražuje od tuženika iznos naknade štete za povredu prava osobnosti iz čl. 19. ZOO-a i to za povredu prava na tjelesno i duševno zdravlje, pravičnu novčanu naknadu sukladno čl. 1100.st.2. ZOO-a, odnosno potražuje za pretrpljene fizičke bolove iznos od 1.000,00 €, za pretrpljeni strah iznos od 1.800,00 €, za duševne boli zbog naruženosti iznos od 1.500,00 € i za tuđu pomoć iznos od 1.000,00 €, odnosno ukupno 9.500,00 € sa zateznim kamatama tekućim od dana prosljeđivanja odštetnog zahtjeva 21.01.2025. do isplate. Tužitelj traži i trošak parničnog postupka, sa zateznim kamatama tekućim od dana donošenja prvostupanjske presude do isplate.

2. Nakon provedenog medicinskog vještačenja tužitelj je podneskom od 25.03.2026. (str. 153-155 spisa), postavio konačan tužbeni zahtjev koji glasi kao u izreci ove presude pod toč. I. i II.

3. U odgovoru na tužbu tuženik navodi da su nesporne činjenice pasivna legitimacija tuženika i nastanak štetnog događaja. Sporna je odgovornost, tj. pravna osnova i utužena visina. Ozljeda koljena za koju tužitelj tvrdi da mu je nastala u predmetnom štetnom događaju nije tužitelju uopće priznata kao ozljeda na radu od strane HZZO-a tako da tuženik osporava uzročno-posljedičnu vezu između navedene ozljede i štetnog događaja. Podredno, ističe prigovor Zatare s obzirom da se tužitelj liječio prvenstveno zbog ozljede gležnja, a štetni događaj se dogodio 04.10.2021., te je liječenje završeno svakako prije lipnja 2022., a tužba je podnesena u lipnju 2025. Osnova je sporna , jer tuženik kao osiguratelj poslodavca tužitelja osporava odgovornost za naknadu štete slijedom čega osporava navode tužbe da osiguratelj odgovara temeljem zakonskih propisa jednako kao i poslodavac. Nije sporno da je poslodavac sklopio sa tuženikom policu osiguranja od odgovornosti kojom je pokriveno osiguranje osiguranika od poslodavca za naknadu štete prema djelatniku ako djelatnik pretrpi štetu na radu ili u vezi s radom. Međutim, potrebno je istaknuti razliku odgovornosti poslodavca i osiguratelja poslodavca ovdje tuženika. Točno tužitelj navodi da je poslodavac odgovoran radniku za štetu uzrokovanu ozljedom na radu po načelu objektivne odgovornosti, no pogrešno tumači da postojanje odgovornosti poslodavca povlači i odgovornost osiguratelja u konkretnom slučaju i jednakom opsegu. Poslodavac odgovara za štete radniku temeljem Zakona o radu i Zakona o zaštiti na radu. Međutim, tuženik kao osiguratelj koji je stupio u mjesto poslodavca sklapanjem Ugovora o osiguranju odgovara samo u opsegu koji je preuzeo navedenim Ugovorom. Materijalno pravo koje treba primijeniti u konkretnom slučaju su Uvjeti za osiguranje izvan ugovorne odgovornosti koji su sastavni dio Police. Poslodavac se može osloboditi odgovornosti samo i isključivo na temelju zakona dok se osiguratelj može osloboditi odgovornosti temeljem Zakona i odredbi Uvjeta. U konkretnom slučaju šteta je nastala isključivo uslijed neopreznosti tužitelja, tj. Uslijed krajnje nepažnje (propadanje kroz

lišćem prekrivenu škrapu), a zbog čega osiguratelj nije u obvezi isplate osigurnine kako prema zakonskim odredbama (čl. 1067.ZOO-a), tako prema čl. 8.toč.9. Uvjeta, te stoga predlaže odbiti tužbeni zahtjev u cijelosti.

4. Sud je proveo dokaze: izvršen je uvid u prijavu o ozljedi na radu (str. 4-7 spisa), u Policu osiguranja broj OV0682922274 (str. 8-9 spisa), u medicinsku dokumentaciju za tužitelja (str. 10-39, 75-130 spisa), u odštetni zahtjev tužitelja i e-mail od 14.02.2025. (str. 40-42 spisa), u e-mail poslodavca osiguratelju od 21.02.2025. (str. 43 spisa), u e-mail poslodavca tužitelju od 24.02.2025. (str. 45 spisa), u e-mail osiguratelja poslodavcu od 24.02.2025. (str. 45 i 46 spisa), u Uvjete za osiguranje od izvan ugovorne odgovornosti (str. 55-66 spisa),proveden je dokaz medicinskim vještačenjem po vještaku ortopedu i traumatologu dr. sc. Mladenu Miškulinu (str. 133-140 spisa), u dopunsko očitovanje istog vještaka (str. 152 spisa), te je proveden dokaz saslušanjem svjedoka Danijela Makara (str. 189-191 spisa) i tužitelja Darka Halara kao stranke (str. 191-193 spisa).

5. Koje će činjenice uzeti kao dokazane odlučuje sud prema svom uvjerenju na temelju savjesne i brižljive ocjene svakog dokaza zasebno i svih dokaza zajedno, a i na temelju rezultata cjelokupnog postupka (čl. 8. ZPP-a).

6. U članu 219. st. 1. ZPP-a kaže se da je svaka stranka dužna iznijeti činjenice i predložiti dokaze na kojima temelji svoj zahtjev ili kojim pobija navode i dokaze protivnika.

7. U članu 221.a ZPP-a kaže se da ako sud na temelju izvedenih dokaza (čl. 8.) ne može sa sigurnošću utvrditi neku činjenicu, o postojanju činjenice zaključit će primjenom pravila o teretu dokazivanja.

8. Predmet spora je zahtjev tužitelja za naknadom štete (neimovinske i imovinske) kao posljedice ozljeđivanja tužitelja na radu dana 04.10.2021. kod poslodavca DOK-ING razminiranje d.o.o., koji je u trenutku štetnog događaja bio osiguran kod tuženika od odgovornosti prema radnicima.

9. Među strankama nije sporna pasivna legitimacija tuženik i nastanak štetnog događaja.

10. Među stranka me sporna odgovornost, odnosno pravna osnova i visina tužbenog zahtjeva.

11. Tuženik je u odgovoru na tužbu istaknuo prigovor isključive odgovornosti tužitelja za nastanak štetnog događaja. Tuženik tvrdi da je šteta tužitelju nastala isključivo uslijed neopreznosti tužitelja tj. uslijed krajnje nepažnje.

12. U odgovoru na tužbu tuženik je istaknuo prigovor zastare tvrdeći da je liječenje ozljede koja je od strane HZZO-a priznata ozljedom na radu (ozljeda gležnja) završeno prije lipnja 2022., a tužba je podnesena u lipnju 2025. Iz nalaza i mišljenja medicinskog vještaka dr. sc. Mladena Miškulina je vidljivo da je tužitelj zadobio u štetnom događaju ozljedu lijevog donjeg ekstremiteta, odnosno prijelom medijalnog maleola. Vještak je naveo da je liječenje tužitelja završeno pregledom ortopeda dana 29.06.2023. Slijedom navedenog, a u svezi s čl. 230. ZOO-a (NN 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18,114/22,

155/23, 69/26) koji propisuje da naknada štete zastarijeva za 3 godine od kada je oštećenik doznao za štetu i za osobu koja je štetu učinila. U svakom slučaju ta tražbina zastarijeva za 5 godina otkad je šteta nastala, neosnovan je prigovor zastare , jer je liječenje tužitelja završeno dana 29.06.2023., a tužba je podnesena u roku od tri godine, odnosno tužba je podnesena 16.06.2025.

13. U čl. 111. st. 1. Zakona o radu (NN 93/14, 127/17, 98/19, 151/22, 46/23, 64/23) propisano je da je poslodavac dužan radniku naknaditi štetu po općim propisima obveznog prava, ako radnik pretrpi štetu na radu ili u svezi s radom.

14. U čl. 965. st.1. Zakona o obveznim odnosima (NN 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18, 114/22, 156/22, 155/23, 69/26) propisano je da u slučaju osiguranja od odgovornosti oštećena osoba može zahtijevati neposredno od osiguratelja naknadu štete koju je pretrpjela događajem za koji odgovara osiguranik, ali najviše do iznosa osigurateljeve obveze.

15. Provedenim dokazima je utvrđeno:
- da se štetni događaj zbio dana 04.10.2021. za vrijeme radnog vremena tužitelja kod poslodavca DOK-ING razminiranje d.o.o. prilikom obavljanja poslova razminiranja na terenu Mala Kapela;
- da je u trenutku štetnog događaja poslodavac tužitelja DOK-ING razminiranje d.o.o. imao sa tuženik sklopljenu policu osiguranja od odgovornosti prema djelatnicima broj OV 0682922274;
- da je tužitelj u štetnom događaju zadobio ozljedu prijeloma medijalnog maleola oznake S82.5, odnosno prekid koštanog kontinuiteta unutarnjeg dijela (maleola) donjeg kraja goljenične kosti (tibije) u području skočnog zgloba lijeve noge;
- da je HZZO dana 09.11.2021. priznao tužiteljevu ozljedu ozljedom na radu pod šifrom S82.5;
- da je provedeno adekvatno liječenje po ozljeđivanju:
- da je u predmetu proveden dokaz medicinskim vještačenjem po stalnom sudskom vještaku ortopedu i traumatologu dr. sc. Mladenu Miškulinu;
- da postoji uzročno posljedična veza između dinamike štetnog događaja i ozljede tužitelja;
- da je liječenje tužitelja završeno dana 29.06.2023.;
- da tegobe tužitelja sa lijevim koljenom nisu u uzročno-posljedičnoj vezi sa štetnim događajem, već su vezane uz prijašnje ozljede i liječenja tužitelja, te da tužitelj u štetnom događaju nije zadobio ozljedu niti jednog od dva meniskusa koljena, jer je vanjski meniskus djelomično odstranjen 2000. godine, dok medijalni meniskus nije pretrpio oštećenja;
- da je tužitelj u štetnom događaju doživio primarni strah jakog intenziteta u trenutku ozljede, u daljnjem tijeku postojao je sekundarni strah jačeg intenziteta u trajanju 1-2 dana ukupno, srednjeg intenziteta u trajanju 7 dana ukupno i blagog intenziteta u trajanju daljnjih 30 dana ukupno;
- da je tužitelj trpio jake bolove u trajanju 5 dana ukupno, bolove srednjeg intenziteta u trajanju od 10 dana ukupno, te bolove lakog intenziteta u trajanju od 60 dana ukupno;
- da su bol i strah izraženi u kumulativnom omjeru za cijeli tijek liječenja;
- da su kod tužitelja, nakon provedenog liječenja, zaostale posljedice u vidu stanja lijevog gležnja s posljedičnom nestabilnošću u lakom stupnju uz kronične bolove i otekline, posebice tijekom i nakon napora, te prilikom hoda po neravninama, te da

navedene trajne posljedice umanjuju opću životnu i radnu sposobnost tužitelja u opsegu 7%;
- da je tužitelju bila potrebna tuđa pomoć od 04. do 22. 10.2021. u opsegu od 2 sara dnevno, od 22.10.do 23.11.2021. u opsegu od 1 sat dnevno i od 23.11.2021. pa narednih 6 tjedana u opsegu 2x2 sata tjedno za obavljanje težih poslova;
- da kod tužitelja nije zaostalo naruženje;
- da je svjedok Danijel Makar , očevidac štetnog događaja iskazao da su taj dan svjedok i tužitelj zajedno krenuli na radilište noseću detektore metala i po dvije trake za obilježavanje u rukama od kojih je svaka bila teška cca 4,5 kg, da je bilo oblačno i tmurno jutro u šumi sa puno velebitskog kamenja, da je tlo bilo sklisko i puno rupa (škarpe), da teren nije bilo ravan nego neravan i vrlo zahtjevan, s lijeve strane je bila velika vrtača, da je tužitelj koji je išao ispred njega u jednom trenutku počeo urlati i dozivati nadimkom svjedoka (ribar), da je svjedok došao do tužitelja i vidio kako mu je noga upala između dva kamena i lomila se, da tužitelj nije stao ni na kakvo eksplozivno sredstvo, već je hodajući pod opterećenjem po zahtjevnom, mokrom i skliskom terenu ozlijedio lijevu nogu unatoč tome što je na nozi imao adekvatnu obuću, smatra da tužitelj nije mogao izbjeći štetni događaj;
- da je tužitelj Darko Halar, saslušan kao stranka je potvrdio navode svjedoka Makara, te je dodao da je bio voditelj radne skupine, da je u rukama imao detektor metala, GPS uređaj i traku za obilježavanje, da su se penjali uzbrdo kroz šumu, da je s drveća padalo lišće koje je prekrivalo tlo, da mu se površina između dva kamena činila ravnom da na nju može stati, no kada je stao noga mu je uklizala unutra, odnosno ušla u škrapu, izgubio je ravnotežu i počeo padati u lijevu stranu na kojoj nije bilo ničega jer se radilo o kosini, noga mu je bila zaglavnjena, nije je mogao izvaditi i inercija tijela ga je odnijela u lijevu stranu, da se sve događalo ujutro u šumi, po tmurnom, maglovitom vremenu, da je teren bio ekstremno prezahtjevan, te da na taj teren nitko nije kročio od Domovinskog rata, jer je bio miniran, da mu je u štetnom događaju pukao gležanj lijeve noge i koljeno uslijed rotacije, no da mu ozljeda koljena nije priznata ozljedom na radu, dodao je da je i njegovo zbrinjavanje zbog terena bilo jako zahtjevno i da je spuštanje do puta trajalo najmanje sat vremena, da su mu je svu potrebnu tuđu pomoć pružala izvanbračna supruga, jer je bio polupokretan;
- da je odštetni zahtjev tužitelja tuženik zaprimio dana 21.01.2025..

16. Provedenim dokazima je nesporno utvrđeno da je tužitelj u trenutku štetnog događaja bio zaposlen kod tuženikova osiguranika tvrtke DOK-ING razminiranje d.o.o. Do štetnog događaja je došlo na način da je tužitelj prilazeći radnom polju koje se nalazilo u gustoj šumi na strmom i neravnom terenu na Maloj Kapeli (gorje u RH), stao nogom na tlo prekriveno lišćem između dva kamena i da mu je lijeva noga upala u rupu između dva kamena, te da je pritom ozlijedio gležanj lijeve noge. Da je teren gdje je došlo do štetnog događaja bio ekstremno opasan potvrdio je i svjedok očevidac koji je rekao da se sve događalo ujutro, daleko od puta , u gustoj šumi, da je vrijeme bilo tmurno i oblačno, a da je tlo bilo klizavo i prepuno velebitskog kamenja, te prekriveno gustim slojem lišća palog sa drveća. Predmetno ozljeđivanje tužitelja je priznao kao ozljeda na radu od strane HZZO-a kao javnopravnog tijela koje je isključivo nadležno i specijalizirano za problematiku priznavanja ili nepriznavanja zadobivene ozljede na radu, a koje javnopravno tijelo primjenjuje kogentne pravne norme iz Zakona o obveznom zdravstvenom osiguranju (NN 80/13, 137/13, 98/19, 33/23, 105/25), a koji zakon predstavlja lex specialis Zakonu o obveznim odnosima (NN 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18, 114/22, 156/22, 155/23). HZZO ne bi priznao ozljedu na radu tužitelju ukoliko bi do ozljede došlo do uslijed nepažnje tužitelja a sve sukladno

kogentnoj pravnoj normi iz čl.66. i 67. Zakona o obveznom zdravstvenom osiguranju. Odluka HZZO-a o priznavanju ozljede na radu ima dokaznu snagu javne isprave, te po ranijoj j prirodi predstavlja upravni akt koji djeluje prema svima i svakome (erga omnes). Poslodavac – osiguranik tuženika, odgovara tužitelju kao radniku za pretrpljenu ozljedu na radu po kriteriju objektivne odgovornosti temeljem čl. 25. st. 1. važećeg Zakona o zaštiti na radu koji je naprijed naveden (NN 71/14, 118/14, 154/14, 94/18, 96/18). Nije sporno da je poslodavac tužitelja na dan štetnog događaja imao sa osiguratelјem, ovdje tuženikom, sklopljenu policu osiguranja od odgovornosti koja obuhvaća štetu koju radnici pretrpe na radu kod tog poslodavca. Poslodavac tužitelja, a osiguranik tuženika, je sklopio ugovor o osiguranju s tuženikom kao osiguratelјem kojim ugovorom je u cijelosti prenio svoju odgovornost za štetu radnicima po kauzalnim kriterijima. Slijedom navedenog tuženik kao osiguratelj tužiteljeva poslodavca odgovara tužitelju (radniku) za nastalu štetu (ozljedu na radu) po kriteriju objektivne odgovornosti. Poslodavac je sklapanjem police osiguranja svoju objektivnu odgovornost za štetu radniku zbog ozljede na radu u cijelosti prenio na osiguravajuće društvo. Tuženik ni sa čime nije dokazao doprinos tužitelja nastanku štetnog događaja, odnosno nije dokazao da je šteta nastala namjerom ili krajnjom nepažnjom radnika na koje poslodavac nije mogao utjecati niti je njegove posljedice mogao izbjeći unatoč provedenoj zaštiti na radu. Saslušani svjedok, očevidac štetnog događaja, opisao je sudu kako je do ozljeđivanja došlo, a budući da je svjedok iskazivao uvjerljivo, životno, logično i da nije zainteresiran za ishod spora suda je njegom iskaz smatra vjerodostojnim. Krajnja nepažnja je postupanje osobe koja u svom ponašanju ne upotrijebi ni onu minimalnu pažnju koju bi upotrijebio svaki prosječan , razuman čovjek. Tužitelj je radio na razminiranju, a u mjesnim i vremenskim okolnostima, u trenutku štetnog događaja, po mišljenju ovoga suda, nije postupao krajnjom nepažnjom. Radi se o čovjeku koji je bio obučen i stručan za tu vrstu posla.

17.Tuženik je odgovoran za naknadu štete tužitelju koju je pretrpio u štetnom događaju od 04.10.2021. iz razloga koji su naprijed navedeni.

18. S obzirom na utvrđenu odgovornost valjalo je tužbeni zahtjev cijeniti i s obzirom na visinu.

19. U čl. 1100. Zakona o obveznim odnosima (NN 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18, 114/22, 156/22, 155/23) navodi se da će sud u slučaju povrede prava osobnosti, ako nađe da to težina povrede i okolnosti slučaja opravdavaju, dosuditi pravičnu novčanu naknadu nezavisno od naknade imovinske štete, a i kad nje nema. Pri odlučivanju o visini pravične novčane naknade sud će voditi računa o jačini i trajanju povredom izazvanih fizičkih boli, duševnih boli i straha, cilj kojemu služi ta naknada, ali i o tome da se njome ne pogoduje težnjama koje nisu spojive s njezinom naravi i društvenom svrhom.

20. Visinu pojedinih vidova neimovinske štete u ovom predmetu sud je utvrdio imajući pravno shvaćanje Građanskog odjela Vrhovnog suda Republike Hrvatske zauzeto na sjednicama održanim 05. ožujka 2020. i 15. lipnja 2020., a kojim su izmijenjeni Orijentacijski kriteriji i iznosi za utvrđivanje pravične novčane naknade nematerijalne štete Vrhovnog suda od 29. studenoga 2002. godine na način da se tada prihvaćeni iznosi naznačeni u novčanim jedinicama (kune) povećavaju za 50%. Navedeni kriteriji i tako povećani iznosi (za 50%) primjenjuju se u primjeni Zakona o obveznim odnosima (NN 35/05, 41/08, 125/11, 78/15 I 29/18) kada sudovi odlučuju o visini pravične

novčane naknade neimovinske štete u slučaju povrede prava osobnosti, a za obvezne odnose nastale nakon 01. siječnja 2006. godine i stupanja na snagu Zakona o obveznim odnosima /05. Međutim, opće poznata je činjenica da je u periodu od posljednje izmjene Orijentacijskih kriterija Vrhovnog suda RH (lipanj 2020. do danas) značajno porasla stopa inflacije, te da ista sukladno javno dostupnim službenim podacima Državnog zavoda za statistiku za period od lipnja 2020. do listopada 2025. iznosi čak 37,5%. Vrijednost (kupovna moć) novčanog iznosa pravične novčane naknade koju bi oštećenik za istu ozljedu ostvario "na današnji dan" temeljem spomenuti Orijentacijskih kriterija Vrhovnog suda RH iz 2020. u ovom je trenutku za više od 37,5% manja od vrijednosti/kupovne moći tog istog novčanog iznosa naknade štete koju bi tužitelj za tu istu ozljedu ostvario da mu se naknada štete isplatila, primjerice u lipnju 2020. odnosno u trenutku kada je stupila na snagu Odluka Vrhovnog suda RH o povišenju Orijentacijskih kriterija (lipanj 2020.). Samim time, oštećenik za isti iznos novčanih sredstava (broj i vrijednost novčanih jedinica) u ovom trenutku može kupiti trećinu manje dobara i usluga i drugih potrepština nego li što je to oštećenik za isti novčani iznos mogao učiniti/kupiti u trenutku kada je Vrhovni sud RH donio Odluku o povišenju Orijentacijskih kriterija za određivanje visine naknade štete kod povrede prava osobnosti, a kod nekih proizvoda i usluga zasigurno je došlo do porasta cijena i više od 50%, a ponegdje i do 100%. S obzirom na navedeno Orijentacijski kriteriji Vrhovnog suda RH ne mogu biti "puka matematička formula" koja bi se trebala "doslovce", mehanički te na istovjetan način primjenjivati u svim postupcima naknade štete, već je potrebno uzeti u obzir sve okolnosti i specifičnosti konkretnog slučaja, pa je tako potrebno i osnovano uzeti u obzir i opće poznat i svima u svakodnevnom životu lako prepoznatljiv značajan porast stope inflacije. Navedeno je verificirano i u mnogobrojnoj praksi I-stupanjskih i II-stupanjskih sudskih odluka.

21. Provedenim medicinskim vještačenjem po stalnom sudskom vještaku dr. sc. Mladenu Miškulinu, ortopedu i traumatologu (str. 133-140) i njegovim pisanim očitovanjem na prigovore tužitelja (str. (152 spisa), nedvojbeno je utvrđeno ozljeđivanje tužitelja u štetnom događaju od 04.10.2021., te da je kod tužitelja došlo do povrede prava osobnosti i to povrede prava na tjelesno i duševno zdravlje po kriterijima fizičkih bolova, pretrpljenog straha, smanjenja životne aktivnosti, te je utvrđeno da je tužitelju bila potrebna tuđa pomoć za vrijeme liječenja od posljedica štetnog događaja. Na nalaz i mišljenje medicinskog vještaka prigovarao je tužitelj (str. 148-150 spisa), navodeći da tužitelj prihvaća nalaz i mišljenje u dijelu u kojem je vještak naveo da su tegobe tužitelja s lijevim koljenom vezane uz prijašnje ozljede i liječenja i da nisu u uzročno posljedičnoj vezi sa štetnim događajem. Tuženik nije prigovarao nalazu i mišljenju vještaka. Očitujući se na prigovore tužitelja vještak se očitovao (str. 152 spisa) da je tužitelj tijekom 2000. godine imao operaciju lateralne meniscektomije i rekonstrukcije LCA lijevog koljena , a da u predmetnom štetnom događaju nije zadobio ozljedu niti jednog od dva meniskusa koljena, jer mu je vanjski meniskus djelomično odstranjen 2000. godine, dok medijalni meniskus nije pretpio oštećenja. Vještak je u cijelosti ostao kod nalaza i mišljenja. Sud je u cijelosti prihvatio nalaz i mišljenje medicinskog vještaka dr. sc. Mladena Miškulina, ortopeda i traumatologa, kao valjanu podlogu za donošenje odluke u pogledu visine tužbenog zahtjeva, u nalazu i mišljenju vještaka nema kontradiktornosti, sačinjen je u skladu s pravilima struke, a niti jedna stranka nakon pisanog očitovanja vještaka na prigovore tužitelja nije imala daljnjih prigovora, niti je predlagala provođenje dokaza drugim (novim) medicinskim vještačenjem.

22. Imajući u vidu trajanje i jačinu fizičkih bolova, te dob tužitelja u vrijeme nastanka štetnog događaja (41 godina starosti) ovaj sud smatra da tužitelju za taj vid neimovinske štete pripada pravična novčana naknada u visini od konačno zatraženih 2.400,00 €, uzevši pritom u obzir i naprijed spomenutu stopu inflacije (37,5%).

23. Imajući u vidu trajanje i jačinu straha kod tužitelja, ovaj sud smatra da tužitelju za taj vid neimovinske štete, temeljem naprijed navedene odredbe čl. 1100. Zakona o obveznim odnosima (NN 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18, 114/22, 156/22, 155/23), pripada pravična novčana naknada u visini od konačno zatraženih 1.600,00 €, uzevši u obzir i spomenutu stopu inflacije (37,5%).

24. Kao posljedica štetnog događaja, kod tužitelja je došlo do smanjenja životne aktivnosti trajno od 7%. To smanjenje životne aktivnosti postoji zbog stanja lijevog gležnja tužitelja s posljedičnom nestabilnosti u lakom stupnju uz kronične bolove i otekline, posebice tijekom i nakon napora, te prilikom hoda po neravninama. Imajući u vidu naprijed navedeno, orijentacijske kriterije Vrhovnog suda RH i naprijed navedenu stopu inflacije, ovaj sud smatra da tužitelju s navedene osnove pripada pravična novčana naknada u visini od konačno zatraženih 3.000,00 €, uzevši pritom u obzir i naprijed spomenutu stopu inflacije (37,5%).

25. Kod tužitelja nije zaostalo naruženje.

26. Tužitelju je bila potrebna tuđa pomoć od 04.-22.10.2021. u opsegu od 2 sata dnevno (18 danax2 sata dnevno=36 sati); od 22.10. do 23.11.2021. u opsegu od 1 sat dnevno (32 danax1 sat dnevno=32 sata) i od 23.11.2021. pa narednih 6 tjedana u opsegu od 2x2 sata tjedno za obavljanje težih poslova (6 tjedana puta 4 sata tjedno=24 sata), odnosno ukupno 92 sata. To prosječno po 1 satu tuđe pomoći iznosi 4,89 €. Na ročištu za glavnu raspravu održanom 19.10.2026. tužitelj Darko Halar je iskazao da mu je svu potrebnu tuđu pružala izvanbračna supruga. Tužitelj ima pravo na naknadu štete na ime tuđe pomoći i kada mu tuđu pomoć pružaju članovi obitelji što je ovdje slučaj. Ovaj sud smatra da tužitelju na ime imovinske štete - tuđe pomoći, pripada konačno zatraženi iznos od 450,00 € (92 h x 4,89 €/1h), odnosno smatra iznos od 4,89 € po jednom satu primjerenim iznosom, imajući u vidu trenutnu sudsku praksu i sve naprijed navedeno.

27. Slijedom naprijed navedenog tužitelju je dosuđeno: na ime pretrpljenih fizičkih bolova 2.400,00 €; na ime pretrpljenog straha 1.600,00 €; za duševne boli zbog smanjenja životnih aktivnosti 3.000,00 € što iznosi ukupno 7.000,00 €. Na ime imovinske štete – tuđe pomoći tužitelju je dosuđen iznos od 450,00 €. To sveukupno iznosi 7.450,00 €.

28. U čl. 1103. Zakona o obveznim odnosima (NN 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18, 114/22, 156/22, 155/23) navodi se da obveza pravične novčane naknade dospijeva danom podnošenja pisanog zahtjeva ili tužbe, osim ako je šteta nastala nakon toga. Tužitelj na dosuđenu glavnicu neimovinske štete i imovinske štete (tuđa pomoć) potražuje zatezne kamate od 21.01.2025., odnosno od dana podnošenja odštetnog zahtjeva tuženiku. Navedeno je u skladu sa čl. 1103. ZOO, pa je na glavnicu dosuđena zatezna kamata koja teče od 21.01.2025.. do isplate. Visina stope zatezne kamate propisana je čl. 29. Zakona o obveznim odnosima, (NN 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18, 114/22, 156/22, 155/23, 69/26).

29. Odluka o trošku temelji se na čl. 154. st. 1. ZPP-a i na čl. 155. ZPP-a.

32. Tužitelja je tijekom postupka zastupala odvjetnica koja je do zaključenja glavne rasprave postavila zahtjev za naknadom parničnog troška, odnosno potraživala je trošak prema troškovniku koji prileži spisu na stanici 198.

33. Tuženika su tijekom postupka zastupali odvjetnici iz Odvjetničkog društva Grgić & Partneri d.o.o., koji su do zaključenja glavne rasprave postavili zahtjev za naknadom parničnog troška. (str. 193 spisa)

34. Odvjetnički trošak odmjeren je u skladu s odredbama Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (NN 138/23). Konačna vrijednost predmeta spora iznosi 7.450,00 €. U pogledu pravne osnove tužitelj je uspio u sporu sa 100%, a tuženik sa 0%. U pogledu visine tužbenog zahtjeva tužitelj je uspio sa 100%, a tuženik sa 0%. Slijedom navedenog, tužitelju je priznat sljedeći parnični trošak: za sastav odštetnog zahtjeva od 14.02.2025. 100 bodova; za sastav tužbe u visini od 100 bodova; za sastav obrazloženih podnesaka od 26.08.2025., 18.02.2026. i 24.03.2026. za svaki po 100 bodova; za sastav podneska od 03.11.2025. 25 bodova; za zastupanje na ročištima od 24.10.2025. i 19.10.2026. za svako po 100 bodova, te za pristup na ročište za objavu presude 50 bodova. To ukupno iznosi 775 bodova. Vrijednost jednog boda iznosi 2,00 € (Tbr. 54 važeće OT). Sveukupan broj bodova izražen u novcu iznosi 1.550,00 €. Na sve obavljane radnje, temeljem Tarifnog broja 46 važeće OT, odvjetnik ima pravo obračunati pripadajući porez na dodanu vrijednost odnosno 25% PDV što iznosi daljnjih 387,50 €. Tužitelju je priznat trošak medicinskog vještačenja u visini od 300,00 € u cijelosti, jer je provođenje tog dokaza bilo neophodno za rješenje ove parnice. Sveukupno je tužitelju priznat parnični trošak u iznosu od 2.237,50 €.

35. Tužitelj je zatražio i zatezne kamate na trošak. Temeljem čl. 30. Ovršnog zakona (NN 112/12,25/13,93/14 i 55/16, 73/17, 131/20, 114/22, 06/24), takav zahtjev tužitelja je osnovan, pa je sud na dosuđeni trošak postupka dosudio i zatezne kamate tekuće od dana donošenja prvostupanjske presude tj. od 29. listopada 2026., pa do isplate. Visina stope zatezne kamate propisana je čl 29. Zakona o obveznim odnosima (NN 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18, 114/22, 156/22, 155/23, 69/26), a pobliže je označena u izreci.

36. Tužitelj je oslobođen od plaćanja sudske pristojbe temeljem čl. 11. st. 1. toč. 3. Zakona o sudskim pristojbama (NN 118/18, 51/23).

U Zagrebu, 29. listopada 2026.

Sutkinja:
Jelica Pandurić

Uputa o pravnom lijeku:
Protiv ove odluke dopuštena je žalba županijskom sudu. Žalba se podnosi pismeno u 4 primjerka putem ovog suda u roku od 15 dana od dana dostave prijepisa ove odluke.

Dostaviti:
- pun. tužitelja odvj. Maja Buhin iz Zgb
- pun. tuženika odvj. Iz OD Grgić i partneri iz Zg



Broj zapisa: **9-3088f-64f85**

Kontrolni broj: **011bc-9af26-e0413**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:
https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti



unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski radni sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.